

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De cautela & circumspectione eius, circa reuelationem statuum
defunctorum. XVIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

872 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS
uinam misericordiam instanter exorando. Rursum in ipsis so-
lemnitatibus ræpta, pro corum agnita redēptione tanto gādūo
exultabat, quod vix præ lētitia semetipsam capere poterat. Licet
autem cæteris diebus quam plures sāpius criereret, in p̄cipuis
tamen festiuitatibus multo plures & maiori copia (Deo propi-
tiantē) eripnit. Adeò autem acriter super miseras eorum doluit
& frequenter plorabat, quod deficentibus in ea naturalibus la-
chrymis, sanguine & lachrymæ succederent: quas successu tem-
poris super genas eius coagulatas, confessor eius cum naturali-
bus lachrymis extillantibus emolliens abrasit: & in saculo po-
nens, apud se in scrinio reseruabat: atque post mortem eius, sicut
optauit, sub capitē eius in sepulchro reponebat.

C A P V T X V I I .

*De causa & circumspectione eius, circa regulationem
statuum defunctorum.*

1. MUltum quidem cauta & circumspecta fuit hæc virgo, lo-
quens de statu defunctorum, licet sāpius secreta Dei no-
ignorabat. Quod sequenti exemplo ex verbis eius apparebit ad
cautelam imperitorum, quos sēpe fallunt visiones mortuorum.
Post mortem igitur Ducis Wilhelmi ac Comitis Hollandie &
Zelandiae (sub quo virgo hæc claruit, & diu ægrotauit) rumor
quidam popularis insonuit, & ad aures Margaretæ Comitis
vxoris Ducis iam defuncti peruenit, quod hæc virgo dixisset cum
iam fore saluatum. Audierat enim, quod hæc virgo per triduum
mortua fuisset, & reuixisset.

2. Misit ergo nobilis ac reuerenda Domina ad eam vnum de
familis suis, ut inquireret huius rei veritatem. Interrogata igitur
super veroque ab ipso nuntio transmissio, ad vnum ita respondit:
Si triduo mortua fuisset, Schiedamenses diu me sepelissent. Ad
aliud vero, sicut ridiculosum iudicabat, quod interrogabatur, ita
quodammodo respondit dicens: Si ille iam esset in æterna vita,
tunc Dominus iniuriaret mihi, quæ decem & septem annis
gravissimis infirmitatibus detenta, de lecto non descendī, nec
terram tētigi. Quapropter precor, ne occasione mei peccatis, sic-
que nuntius, qui incertus venit, incertior inde recessit. De pluri-
bus tamen religiosis defunctis, certam nonnunquam dabat sen-
tentiam, quod essent saluati, & in gaudium Domini sui introdu-
cti. De nouissimis quoque temporibus & aduentu Antichristi di-
cere solebat, quod ipsa neutrum horum esset visura.

CA.

